

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 9-10

1. juni 1946.

18. årgang.

På reisen til Kina.

«Kong Håkon 7.» den 8/5-46.

«Salig er den hvis hjelp er Jakobs Gud, hvis håp står til Herren, hans Gud, som gjorde himmel og jord, havet og alt hva i dem er. Som er trofast til evig tid.»

(Salm. 146, 5-6).

Elskede misjonsvenner!

Det er en måned siden vi skrev til dere. Har under denne tiden vært innom flere land. Portugal, Spania, Frankrike, Egypt og Arabia.

En strålende ettermiddag den 3. april kom vi inn til havnen i Lisboa, en vidunderlig vakker by. Da vi kom i land kunne vi straks merke at den ikke var betrått av krigssko. Vi fikk flere gledelige opplevelser de 3 dagene båten lå og lastet. Lisboa er en by med mange nasjonaliteter. Vi hadde ikke gått mange skrittene før vi også møtte noen av våre kjære kinesere. Da stanset vi og pratet med dem. De strålte over hele ansiktet og sa til hverandre: — Tenk, vi hører dem tale vårt språk; — Vi forsto dem så godt for den som har vært i fremmed land og da få høre sitt eget morsmål, vet hva glede det bringer.

Vi hadde flere anledninger til å bese byen og folkelivet og det var meget interessant. Kvinnene bar vannkrukker, fisk og grønnsaker på hodet. Her var full sommer med den skjønneste blomsterprakt og palmer. Midt under alt det vakre vi fikk se, var det en lengsel i våre hjerter etter å møte noen troende eller kanskje finne en evangelisk forsamling. Vi ble ikke skuffet. På den andre siden av fortauet fikk vi se 3 personer som ikke lignet alle de andre vi hadde sett. En av vårt følge løp over gaten og spurte disse

Asta Thuen og Alfild Bjerva.

om de var Skandinavere. — Stor ble gleden. Det var 3 svenske misjonærer, som var på veg til Congo og India. Disse fortalte at de den neste dag skulle besøke en evangelisk forsamling som lå utenfor byen. Vi måtte reise, men gledet oss sammen med dem og takket Gud for de kjære som sto der trofast midt i det katolske mørke.

Reisen fra Lisboa til Barcelona tok 5 døgn. Vi hadde regnet med godt veir, men fikk en sterk bris som kom fra Middelhavet. Herren lar hver dag sin fred hvile over oss. Om natten våker han som kalles Israels vokter, og vi har fått oppleve att han har fridd oss fra farer. — Det var meget trist å komme til Barcelona. Situasjonen var revolusjonær. Ved kaien sto barn og kvinner og tigget etter mat. Det var lite mat og meget dyr. Et hvitt brød kostet kr. 12.50, — det var en lettelse å komme fra Spania. La oss be mere for landene i Europa.

Den 13. april kom vi fram til Marseille. Losen som kom ombord for å lose oss inn til havnen, ba om å få et måltid mat. Hvit brød, kaffe og smør fantes ikke i Marseille. Vi måtte takke Gud igjen for hva han har gjort for vårt kjære Norge. Når vi fikk se den fryktelige ødeleggelse i Marseille, er det et under hva Gud gjorde for oss den 7. mai ifjor. Vi vil ikke glemme og

igjen og igjen å takke Gud for at han skånet oss.

På reisen gjennom Middelhavet hadde vi Afrika-kysten på den ene siden. Våre tanker gikk til de kjære Herrens tjenere som står derute i striden og til de derhjemme som venter på anledningen å komme ut. Vi sto på dekket og ønsket dem velkommen etter. Underveis fra Marseille til Port Said hadde vi påskeombord. Skjærtorsdag form. talte pastor Riss om ham som ikke kom for å la seg tjene, men for å tjene. Kl. 5 om etterm. var vi 7 samlet i lugaren til brødrene Riss og Hvidsten til nadvær. Det var en høytidsstund hvor vi på nytt innviet oss og ba om styrke til oppgaven som ligger foran oss. Påskemorgen våknet vi i Port Said. Det var ingenting som vitnet om påskemorgen. Båten yrte av handelsmenn som var kommet ombord med sine varer. Vi forsto klart at vi var kommet bort fra de omgivelser vi var vant til. Etter noen timer reiste vi videre gjennom Sueskanalen. Den er 70 meter bred, og det tok oss 12 timer før vi var ute i det Røde hav. Her ble vi minnet om Guds under da han førte Israel over på det tørre. Sinai berg så vi, hvor Herren åpenbarte seg for Moses. — Det var meget varmt i det Røde hav.

Det tok 5 døgn før vi kom til neste oppholdsted, Aden. Tiden faller oss ikke lang for etter andakten om morgenen er vi opptatt med studium av det kinesiske språket både form. og etterm. Vi er så takknemlig til Gud for denne anledningen. Tross varmen i Røde havet mistet vi ikke en time.

Gud var så god og sendte oss en sterk bris som lettet for varmen da vi kom inn til Aden som er verdens varmeste plass. (Blant sjøfolk er den kaldt helvedets port). Vi hadde hørt at det skulde være en

Gunhild Gundersens hjemreise.

Må Herren velsigne slik at midene kommer inn, så vår søster kan komme hjem og få den fortjente hvil. Det var rent som noe sa meg, da jeg leste dette i Misjons-Røsten at hun måtte hjelpes og det snarest mulig.

Det var så hyggelig å lese alle referatene fra de forskjellige misjonsfelter. Må Herren signe arbeidet for misjonens store sak. For Herrens ærinde har hastverk. Jesus kommer snart.

Med broderhilsen

P. W. Jensen.

Stevne og konferanse i Askim.

Søndag 11. august innbyr menighetene i Askim til stevne.

Møtetiden blir bekjentgjort i neste nr. Flere predikanter deltar.

Lørdag 10. august holdes det brodrekonferanse på samme sted. De ledende brødre i de frie forsamlinger i Østfold vil få skriftlig innbydelse.

til Åndens overordentlige kraft og virkninger, — de har naturligvis Ånden i Ordets forkynnelse og på andre måter, men den mektige kraftutfoldelse, den fraber de seg og stempler det endog for villfarelse og sværmeri. Ja, ennå verre ting.

Men Ånden uttar seg da et folk, et tempel hvor den kan bevege seg fritt og hvor den kan utdele sine nådegaver «ettersom den vil». Derfor mener jeg at man bør forlate de gamle tilstivnede samfunn så lenge de motstår Åndens fulle kraft. For Herrens velbehag kan umulig hvile over oss hvis vi støtter dem der ignorerer meget av Guds ord og hvor hans Ånd ikke får virke fritt. Tro ikke at du fobedrer det gamle ved å fortfarende stå der. Det er nok liten sansynlighet for at du blir noen reformator, heller vil de nok «reformere deg.» Gå ditt hvor de tror på en hel bibel og følger den i alt, og kom inn i de ny-testamentlige «skinnsekker» som du finner i 1. Kor. 12 og 14. Her finner du formene som Ånden vedkjenner seg, her får den virke. Vinen får flyte fritt og sekkene holder. For «er noen i Kristus, da er han en ny skapning, det gamle er forbigangt, se alt er blitt nytt.»

Axel Nilssen.

Hystad vår bror og venn er sovnet inn. *Jesus skal snart vekke ham opp.*

Dette budskapet kom til oss at min mangeårige kjære bror var flyttet fra oss til fredens skønne hjem, der ingen blir syk eller dør — der de første ting er vegne bort. Ei ord kan tolke hva vi følte da budskapet kom: «Hystad er død —!»

Søndag 9. mars talte jeg sammen med forstander Haugen i «Betlehem», Fredrikstad, og fikk da hilse på Hystad i møtet. Mandag 11. mars var jeg i hans hjem. Han var da meget forkjølet, men ikke kunne jeg tro, at det var den siste gang vi talte sammen. Den 28. mars fikk han han hjemlov.

Med ham har jeg delt megen velsignelse i ca. 30 år. I sin ferie var han sammen med meg på de forskjellige felter og sang og vitnet om sin frelser over alt. Venneflokkene her og der ble glad i ham og ønsket han velkommen igjen —!

Vi to var som Jonatan og David ett. (1. Samb. 20, 17).

Hystad var som en kjær far for hele vårt hjem. Vi sier som Jonatan sa til David: «*Din plass er tom.*» (1. Samb. 20, 18, 25, 27). Det ble oppfylt som skriften sier: «*Gå du din ende i mote! Og du skal hvile og stå opp til din lod ved dagens ende.*» (Dan. 12, 13). Se også Es. 26, 20, 1. Tess. 4, 16, Åpenb. 20, 6).

En pillar i Guds menighet er vandret hjem for alltid å være med sin frelser og Gud.

Det ville bli en stor brosjyre om vi skulle referere om hans liv og virke i de mange år vi, ved Guds nåde fik være sammen. Et er sikkert at han var en «strålekaster» — så langt han var kjent. Han taler ennå ennskjønt han er død.

Bror Hystad innehadde i sin livstid flere tillitshverv. I sin ungdom ble han i Danmark utdannet som meierimester. Siden som politiskommandersersjant og lensmann i Glemmen i flere år. Det siste var han forsorgsforstander. En gavmild mann som få. Han ga bort omtrent alt han eide. Han sådde god sæd i sin aker. Han var en god tjener livet ut.

Hans like kjenner vi ikke.

Hystad var en ypperlig venn til de

syke og de lidende — unge og gamle som han besøkte hver søndag. Han var en frigjort sjel, ren fra partissinn og skydde partiånd. Han elsket alle Guds barn. (1. Joh. 3, 14).

Han var født inn i den store menighet av alle slekter og stammer og tungemål, som er samlet innfor den store hvite trone. Herren hadde satt ham inn i legemet. (1. Kor. 12, 13—18). Og tegnet ham i *begge sine hender*.

Hystad var sønn til Gud og ikke trelle. (Joh. 8, 36). Han var Guds Høyestes barn. Han hadde av Jesus fått det himmelske *sertifikat*, og var usigelig tilfreds med Jesus.

Da Gud fødte ham, fikk han det himmelske tegn som holdt i liv og i død. (1. Joh. 3: 14, 1. Kor. 13: 13). Han bar disse tegn med glans og glede. (Høi. 8: 6—7, Luk 6: 35—36, Fil. 2: 5). Har du opplevet disse vers? — Da Hystad hadde lagt seg leste han Es. 54: 10, foldet sine hender og sovnet inn for alltid å være hos Herren Jesus.

«Han la ned sitt hode til hvile og fred.»

Fred være over hans minne.

O. Karlson, «Fredensborg».

Fra Mandal.

Vi har det godt på møtene. Noen forvildede får er kommet tilbake til færefolden.

Omland fra Kvinesdal har virket her en lengere tid i vår og nå før påske hadde vi besøk av E. Thoresen. Begge to har vært til velsignelse og oppmuntring for vennene.

T. L. S.

En hilsen.

Aldri har jeg tidl. blitt så grepet ved å lese «Misjons-Røsten» som denne gang!

Gledelig er det å merke i alle gode kristne blade en oppvåken av den sovende brudeskaren. Men nu går jo også absolutt det siste anskrik utover jorden: Se, brudgommen kommer! Måtte vi være rede!

E. W.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Valutavanskeligheter.

Som kjent friga regjeringen ifjor et forholdsvis stort beløp som kunne sendes til misjonsarbeidet og det var stor glede over at det igjen kunne sendes midler til våre arbeidere i fremmede land.

Da det imidlertid ikke gis anledning til å overføre beløp til misjonærer i utlandet i annen valuta enn pund-sterling har det ikke vært mulig å sende penger til land som tilhører «dollarblokken». Det er søkt om å få bevilget beløp i dollar til forskj. misjonærer i Syd-Amerika, men enda søknaden var anbefalt av Norsk Misjonsråds Sentralkomite og kirkedepartementet ble det svart fra Norges Bank at for tiden gis det ikke anledning til å overføre beløp til misjonærer i utlandet i annen valuta enn pund sterling. Hvis det skal gis slik tillatelse må det dokumenteres at misjonæren er fast bosittende i vedk. land og lider nød. Ved denne beslutning er alt misjonsarbeide umuliggjort i disse land hvis de behøver pengehjelp herfra og det gjør vel alle.

Denne beslutning av Norges Bank vitner om liten forståelse for misjonssaken. I forhold til andre ting som det bevilges dollar til blir dette en ganske liten post. En amerikansk film for eksempel koster sikkert like mye som hele det norske misjonsarbeide i «dollarlandene» tilsammen. Vi får håpe at våre kristne organer purrer på og får forandring i dette forhold.

Det behøves bedehus.

Blir just nå minnet om å sende en hilsen til vennene i Sør-Norge.

Må si til Herrens ære at vi har det godt her. Mange stormer har gått over denne lille venneflokken, men ved Guds nåde har vi bestått inntil idag. Hvis vennene står vakt, hver på sin anviste plass, skal vi nok redde vår lille skute i havn i Jesu navn og vi skal alle sette vår fot iland på Himlens gyllne strand, etter å ha overvunnet alt.

Siden nyttår har vi hatt besøk av Osv. Karlsen og Arne Pettersen. Gud har brukt brødrene til stor velsignelse blant oss. I mars hadde vi besøk av Odvar Gundrosen. Han ga oss også meget gjennom ordet. Nå i disse dager har vi hatt frk. Jæger og Amundsen blant oss. Søstrene fikk nåde av Gud til å gi meget godt gjennom ordet. Både til tukt og trøst.

Det værste for oss er husvanskelighetene. Skolen som vi har benyttet i vinter er nå stengt for virksomheten og vi er henvist til små private hus. Dette hemmer virksomheten betraktelig. Nå har Nordl. og Lapisk Bib. misjon kjøpt en brakke i Trondheim som vi kanskje får beholde en del av, men der skal jo en god del til for å frakte den og få den oppført, og venneflokken er jo aldeles ny — så det er lite i kassen ennå. Er det noen av dere som leser dette, som skulle bli minnet om å rekke oss en hjelpende hånd i starten av denne utpost mot nord, så vil dere gjøre oss glad og takknemlig og gi oss nytt mot til å fortsette Herrens gjerning her på stedet til Han kommer i skyen.

Når vi får huset opp ønsker vi å få besøk av Herrens vitner fra Syd-Norge som måtte komme nordover.

Kasserer for huset er Ragnhild Johansen, Rødsand, Senja.

Hjertelig hilsen fra en utpost mot nord.

T. Myhre.

Etter hva vi har fått vite er det en liten tapper venneflokk som vil kjempe for å følge apostlenes lære. De er få og det har aldri vært slik forkynnelse der for. Br. Thorstein Myhre besøkte oss i Misjonshuset, Sarpsborg, da han var en liten tur sydpå og vi fikk det beste inntrykk av ham.

Er det noen som kan ofre til denne sak så gjør det og det vil bli til velsignelse for deg selv og til nytte for Guds sak.
Red.

Må «Røsten» stanse en tid.

Det har vært forbundet med mange vanskeligheter å få utgitt «Misjons-Røsten» i flere år nå. Under krigen var det jo så streng papirrasjonering at hvis vi bare skulde fått den kvote vi var tildelt ville antakelig bladet kommet ut 4 ganger om året. Ved trykkeriets hjelp fikk vi mye mere papir og kunne komme ut minst en gang hver måned.

Etter krigens slutt har det også vært vanskelig. Det har fortsatt vært lite papir og så kom den store flommen av nye tidsskrifter, aviser og andre trykksaker. Trykkeriene har ikke kunnet ta mot det arbeide de har vært tilbudt.

Nå er vi varslet om at dette nr. er det siste vi får trykt i det trykkeri vårt blad har vært trykt i mange år.

Grunnen er at et par av arbeiderne har sluttet og det er ikke mulig å få noen igjen.

Vi kan ikke si noe sikkert om når neste nr. kommer. Vi får håpe at et annet trykkeri kan overta det. Det ser i hvertfall ut til at det vanskelig blir noe nr. i juli.

Om bladet ikke skulde komme så vet dere grunnen. Vi skal gjøre hva vi kan for å få det ut.

Det lysner for protestantene i Polen.

Siden den katolske kirkes koncordat med den polske stat ble opphevet, har lutherske, metodistiske og baptistiske kirkesamfunn fått samme rettigheter som den katolske kirken i Polen. De er alle anerkjent og har rett til å danne menigheter overalt. For nærværende reorganiserer de seg for å ta fatt på sine nye oppgaver.

3400 døpt på 7 år.

Misjonær Vikterløw og hustru som nylig er kommet hjem til Sverige fra Congo hvor de har virket som Svenska misjonsförbundets utsendinger forteller at i de 7 år de har virket i Congo har de fått døde

Fra Argentina.

Nyfrelste indianere.

Som flere av leserne kjenner til er det umulig å få overført valuta i dollar og en check vi sendte til søster Johnsen i Argentina kom i retur fra England med beskjed om at da den var utstedt i pund godtok ikke Englands bank den; for Argentina tilhører «dollarlandene». Vi har siden søkt å få bevilget et beløp i dollar, men Norges Bank tillater ikke beløp overført til misjonærer i utlandet uten i pund sterling. Hvis det skal skje må vedk. misjonær dokumentere at han eller hun er i nød.

Søster Johnsen skriver i et brev datert 13. mai d. år blant annet:

«Hva skal jeg så gjøre? Både jeg og arbeidet her er jo beroende av vennenes hjelp. Vi har ikke fått mere enn vi har brukt i arbeidet, og jeg har ikke noe i bank. Vårt underhold har jo ikke vært så stort, men Herren har fylt behovene til i dag og jeg tror at han skal gjøre det heretter. Vi har noen venner i U.S.A., men det har gått mange år siden Berger var der og mange av dem har gått inn til hvilen.

Jeg vil fortrøste meg til Gud den allmektige. Herren kjenner våre behov.

Arbeidet går fram. Aparicio og fem av våre evangelister er ute og prediker for indianerne som enda ikke har hørt evangelie. Be for oss framdeles.»

Fredshilsen
Hedvig Johnsen.

Bibelkurset i Moss.

Fra lørdag 29. juni til og med søndag 14. juli holdes bibelkurs på «Logen», Moss med brødrene: D. O. Belfrage, M. K. Kleppe, Daniel Nilssen m. fl. som lærere og med redaktør Alf Kasborg som kursleder.

Kurset er åpent for alle, så langt plassen rekker. Må begrensning finne sted, vil de som ved evangelisk virksomhet og forsamlingstjeneste har særskilt behov for et slikt samvær, bli foretrukket. En håper imidlertid å kunne hilse alle velkommen, også de som av rent oppbyggelig hensikt søker kurset.

Kurset koster bare 75 kroner for kost og losji. Det må medtas ullteppe, (gjerne pute), håndkle, spisestikk og rasjoneringskort. Ved innmeldelsen må oppgis alder, stilling og andre data, og ungdom som har anledning bør medta sykkel og musikkinstrument.

Enhver som melder seg vil motta skriftlig svar fra kurssets sekr.

hvoretter en må innsende forhåndskontingent kr. 10.00.

Det henstilles samtidig til naboforsamlingene ikke å arrangere sommerstevner på de søndagene kurset varer, men heller slutte opp om samværene i Moss.

Kurssets sekretær mottar alle forespørsler og alle henvendelser rettes til ham under adresse: *Hovedbokholder Frosterød, Moss Aktiemølle, Moss.*

Vi hilser alle vel møtt til rike samvær omkring Ordet.

I kursledelsen:

Alf Kasborg.

For Menigheten:

Martinsen, Lind, Tveter.

Alle innmeldelser til: hovedbokholder Frosterød, Moss Aktiemølle, Moss.

Kongeveien.

«Jeg vil holde meg på veien, jeg vil ikke vike av hverken til høyre eller til venstre». (5. Moseb. 2, 27).

«Etter Kongeveien vil vi dra, til vi er kommet gjennom ditt land.» (4. Moseb. 20, 17).

Kongeveien er den vei som kongen vandret, eller den vei som førte til Kongen.

Det er om å gjøre å vandre på Kongeveien og David sier «Dine fotefar drypper av fedme». Jesus vek aldri av fra veien, men han vandret til han var ved målet. Var det ærens og maktens tinder? Akk, nei, det var Golgata der han ble kronet med herlighet og ære, forat han ved Guds nåde skulle smake døden for alle.

Veien — — Guds og ikke menneskets vei.

Jeg vil holde meg på veien. Vike av det er så lett; men det gjelder å dra frem og å holde seg på veien.

Israel var snart i Kanaans land etter å ha vandret 38 år og da blir spørsmålet: «Har du og jeg bare vandret rundt i ørkenen? Veien er Jesus og det er Ordets vei og Gud er heldigvis ikke slik at han foran-

drer seg og lempet på betingelsene. Nei, de er idag de samme som for 1900 år siden og forblir det i fremtiden også.

Holde meg på veien. — — —

Hva er det som drar bort fra veien? Tidsånden, tomheten, mangel på hellighet, synd i enhver form, stor eller liten.

Min egen vilje og innstilling innfor den levende Gud og frelser Jesus Kristus.

Sløvhet.

Eli, ypperstepresten satt på en stol ved siden av veien.

Hvor er du idag?

Er du på vandring på Kongeveien eller på vandring rundt omkring i ørkenen? Har du kanskje tatt plass i stolen ved siden av veien?

Veien går også idag gjennom død til liv.

Veien er smal, men den er bred nok for Jesus og meg.

Ofte når veien går ned i dalen og inn i lidelsen, ber vi om å komme ut, men veien går igjennom og Gud gir kraft og så blir hans herlighet åpenbaret for oss.

Ikke vike av — — selv om veien går slik som Jesus gikk den — gjennom lidelse til herlighet. Sangeren sier: «Selv om den selsomt

Hilsen fra en syk søster. ◆

Vil få takke for bladet som bringer meg glede og velsignelse. Jeg har vært bundet til sykeleiet i snart 8 år og er meget syk og vanfør. Men Gud har vært usigelig god mot meg. Jeg har fått beholde synet så jeg kan lese. Så har jeg også fått beholde sinn og tanker klare. Pris skjæ Gud! Det holdt på og gå galt, men Jesus grep inn og drev det onde bort. Ære være hans hellige navn!

Jeg er ofte ensom og har skjelden besøk av troende. Her er mange troende indremisjonsvenner og kinamisjonsfolk, men ingen av de mere frikirkelige, langt mindre pinsevenner eller frie venner.

Jeg er døpt i Ålesund den 29. mai 1922 og har vært mye på møter i Skostedet 17, Bergen for år tilbake. Vi var ikke så mange alltid, men herlige møter som jeg minnes med glede.

Ser i «Misjons-Røsten» at Shwan ennå er med de frie venner og skriver i bladet. Husker ham fra hans ivrige virke i Kristiansund N. Jeg er dissenter, men alt Guds folk er mitt folk.

Nå har jeg blitt tatt av sides, men får ligge her og følge med i Herrens store høstarbeide ute og hjemme i de forskjellige hjørner i vingården. Misjonen er mitt hjertebarn og jeg gleder meg ved å følge med misjonsnærene, hjemme og ute. Gud har kalt meg til å være med i bønnens tjeneste. Er ikke det en herlig og stor oppgave. Gud hjelpe meg å være tro. Ønsker deres forbønner.

En søster i Herren.

Stevne

holdes i Folkets hus, Ytre Enebakk søndag 30. juni. Møter kl. 11, 3 og 6. Flere predikende brødre deltar.

snor seg. Sikkert det bærer hjem.»

Det er bare Kongeveien som fører frem til Kanaans land.

Kan du og jeg si med Moses: «Jeg vil holde meg på veien, jeg vil ikke vike av hverken til høyre eller til venstre.»

Henrik Sätun.

Spredte felter.

På ferden.

Fra Saltnes gikk ferden til Halden hvor jeg stanset i vel en uke og det var noen gode møter i «Betel» og på utpostene.

Det vil alltid bli et kjært minne å minnes vennene i Kristi Menighet, Halden. Det var jo for første gang jeg var der.

Etter noen dager i hjemmet gikk ferden til Magnor hvor jeg var i nesten 4 uker. Her kom søster Borgh. Svensen oss til hjelp og det var mange gode møter.

2nen påskedag var det barnevelsignelse og vår datter Eva ble velsignet, en herlig stund. Vi hadde også menighetsfest etter en søster på Magnor og på festen overgav enkemann seg til Jesus. All ære til Jesus alene.

Henrik Sätun.

Fra Eidsvoll.

«Herren er et fast tårn, til det flyr den rettferdige hen og blir berget.»

Vi takker Gud vår far at det er ordnet slik, at det er et fast og sikkert tilfluktsted, som vi kan ty hen til i alle livets forskjellige tilskikkelser, og hos Ham og i Ham er der trygt om det stormer rundt på alle områder.

Jesus sa i sin avskjedstale til sine disipler: «Min fred etterlater jeg eder, min fred gir jeg eder; ikke som verden gir, gir jeg eder. Eders hjerte forferdes ikke og redde ikke.»

Velsignede ord uttalt av vår Frelser og Forløser, at Han ville gi oss noe som verden ikke hadde. Takk og pris! Ja, Dávid utbryter også: «Bare godt og miskunnhet skal etterjage meg alle mitt livs dager, og jeg skal bo i Herrens hus gjennom lange tider.»

Vi vil da svare som Asaf uttalte, etter å ha sett inn i den ufrelste og ugudeliges endelighet: «Herre jeg blir alltid hos deg; for Du har $\frac{1}{2}$ epet min høyre hånd. Du leder meg ved ditt råd, deretter opptar Du meg i herlighet.» Amen! Amen!

Vår kjære broder Karl Gran, som har virket så meget hos oss i «Ar-

ken» i de senere år, fikk oppleve at Gud tok ham opp i herlighet. Br. Gran var hos oss i nære 14 dager og jeg kjørte ham hjem fredag den 22. mars. Han måtte hjem for å ordne med det blad som han var redaktør av. Bladet var de blinde kristnes blad, som Gran også var stifter av. Da vi skiltes i hans hjem, ble vi enige om at han skulle komme igjen og bli til over påske. Men lørdag den 23. ble han syk, og Gud kom og hentet ham hjem samme natten. Han fik, før hans frie ånd drog i de få øyeblikker der på sitt leie takke Gud fordi han var frelst, og videre fikk han innby dem som sto ved hans leie som ennå ikke var frelst, om å vende seg til Gud og bli frelst for det ble forsent.

Br. Gran ble nær 66 år og hadde vært blind i nær 28 år. Han hadde 8 kjekke barn som alle var tilstede ved begravelsen som foregikk fra hjemmet ved Gardermoen.

Han ble gravlagt ved Nannestad kirke, hvor hans avsjede legeme hviler til oppstandelsens herlige morgen. Det var en masse folk samlet i hjemmet som fulgte til kirken. Vi har aldri sett slik deltagelse, og det var kranser som ble på lagt fra alle de forskjellige venne-grupper som br. Gran har virket hos her i distriktet. Det var også flere av br. Grans venner av de blinde kristne som påla kranser, og på minnefesten var det en blinn broder som ønsket at vi måtte be Gud at Gud måtte utruste en bror som kunde overta br. Grans arbeide blant de blinde med å sprede Guds ord i tale sang og skrift.

Her i hjemmet hos oss og i forsamlingen vil br. Grans plass føles svært tom, da han har virket svært meget her. Vinteren 1945 var han her i 13 uker i ett, og det var like interessant det siste møte som det første. Min hustru sa at det er ingen som har gått inn og ut i vårt hjem som vi kommer til å savne som br. Gran. Det føles som det er noe av vårt eget som er tatt fra oss. Men vi møtes igjen der hvor ingen nød er. Priset være Gud, for hva han ga i gjennom br. Gran!

Må Gud styrke br. Grans hustru som sikkert føler det enda mer tomt enn vi gjør. Men hun sa at hun ikke på noen måte ønsket ham tilbake hit, da han nu hadde det så godt. Må Gud også frelse de av barna

ennu ikke er frelst. Ja, dette er også Grans siste bønn. Fred over Grans minne.

Vi har i Arken hatt flere besøk av Herrens vitner og har nu vår kjære br. Arnt Andersen her. Det er salige møter. Særlig søndag den 11. mars var det et møte hvor Gud talte særlig. Det ble frembåret budskap om Kristi snare komme for å hente sin blodkjøpte brud. Du som ennå ikke er rede gjør deg rede, for Han kommer en av dagene. Amen! Ja, kom Herre Jesus.

Elders i nåden og av nåde bevarte
broder
Ludv. Furulund,
Solstad, Dal st.

På pilgrimsferden.

I Skjeberg har det vært ganske bra med folk på møtene i den siste tid og åpent er det for Guds ord.

Josef har tatt seg av annonseringen av møtene og flere har vært med og deltatt med vitnesbyrd.

Søndag 5. mai reiste jeg til Askim og deltok på møte i «Eben-Eser», sammen med Helmer Moger. Da jeg hadde en del å utrette fikk jeg ikke kommet med toget som gikk på Østre linje og reiste om Ski. Her ble det lenge å vente og jeg tok inn til Oskar As hvor jeg hadde det riktig godt til toget gikk til Askim. Hele familien har sluttet seg til menigheten i «Salen» og dagen før var to av deres sønner døpt.

Kom akkurat tidsnok til Askim til møte begynte og gikk like på lokale. Det var åpent å vitne. Riktig gilt var det å møte br. Moger igjen og få dele velsignelser sammen.

Mandag hadde jeg et møte sammen med ældstebrorene og vi ble enige om å ha vår konferanse om arbeidet på forsømte steder i Askim i år. Det har ikke latt seg gjøre å ha dem der før da det var umulig å få reisetilfelle dit for oss som bor i nedre Østfold. (Se bekjentgjørelse annet sted).

Tirsdag og onsdag deltok jeg på «Elim» i Båstad. Det var et nytt sted for meg enda forsamlingen er gammel. Br. Andersson som er forstander der kjenner jeg jo helt fra han var en liten gutt og det har vært gilt å se hvordan Gud har fostret ham opp igjennom årene. Han er en helhjertet bror og vennene holdt av ham, forsto jeg. Fikk også gle-

den av å hilse på br. Olaf Barås, som for tiden bor i Båstad. Hos familien Hauer på gården Gabestad fikk jeg mitt herberge og hadde det riktig gilt der.

Det ble også anledning å delta i et møte ved Fosser i Høland. Evangelist Karl Karlsen virket der. Hugo Dahl og Gulbrand Gulbrandsen var også hjemme og deltok i møte. «Filadelfia» i Fosser har vært en virksom menighet. Flere vitner har gått ut derfra. Mitt herberge ble — som alltid — hos familien Andersson som jeg kjenner helt fra den tiden jeg levte uten Gud og uten håp.

I påsken deltok jeg sammen med forsamlingen hjemme i Misjonshuset og i Skjeberg. Det samles bra med folk og et par sjeler bøyde seg for Gud og ønsket å bli frelst. I Skjeberg var det også god søkning til møtene.

Tirsdag 14. mai deltok jeg for første gang på møte i Ullerøy, som ligger ytterst mot fjorden og hvor man kan se like inn i Sverige. Møte holdtes hos br. Jørgen Nordli. Det var ikke svært mange som kom på møte, men de vitnet, sang eller ba alle sammen, tror jeg og det var godt. De hadde en god tid for et par år siden. Stuen var helt overfylt og flere bøyde seg for Gud. En del ble også døpt i vann. Det er utpost til Kristi Menighet i Fredrikstad. Må Gud velsigne vennene i fortsetningen.

Onsdag 15. sto kursen til Lillestrøm. Det var gilt å treffe min gode venn Aksel Nilssen som jeg lærte å akte og sette pris på fra den tiden han var forstander i menigheten i «Filadelfia» i Sarpsborg. Samarbeidet oss i mellom var riktig godt den tiden, og vi lærte å kjenne ham som en upartisk bror. Det var åpent å bære fram ordet. Gilt var det også å hilse på misjonær G. Leonard Pettersen som bor på stedet. 17. mai var han hjemme og deltok på møte til stor velsignelse. Flere nye venner lærte jeg også å kjenne. Hos familien Ruud fikk jeg mitt opphold og jeg følte meg som hjemme der. Vi var også på et møte på Leirsund, hvor de har utpost. Søndag 19. mai kom også en dansk søster, Karen Hansen og deltok. Fikk også hilse på misjonskandidatene, Ida Lerberg og Lillian Tollefsbøl. På hjemturen mandag nyttet jeg anledningen å få tale med misjonssekretæren i «Filadelfia», Oslo. Han var meget

broderlig og sto gjerne til tjeneste for de frie misjonærer med opplysninger og råd i misjonssaker hvis noen ønsket hans hjelp. Det er mange vansker å overvinne før alt kommer i normal gjenge igjen — som det vel antakelig ikke kommer mere. Tiden er visstnok kort før Jesus kommer og da skal iallfall Guds folk komme i «normale» forhold. Alltid være hos Herren. «Trøst hverandre med disse ord», sier Bibelen.

G. I.

På reise.

Vi er på reise til fredens land.
hvor bølgene ei raser som her.
Der frelseren tar oss i sin favn,
og alltid han er oss nær.

Snart vi farer mot sky over land og by
det blir herlig som ingen tur før.
På forsoningens grunn,
er vi rede hver stund,
og det blir siste reise jeg gjør.

Lykkelig er de sjeler som er på denne reise.

I april reiste vi sammen med misjonskandidat Josef Iversen og min hustru til Båkerød. Vi reiste med toget fra Skjeberg til Kornsjø ca. 6 mil.

— Kornsjø, sier konduktøren — og vi ut i en fart. Mens vi ventet på rutebilen fra Halden gikk vi opp til familien H. Pettersen, som bor et stykke fra stasjonen. De smilende ansikter møtte oss og ønsket oss velkommen. Snart var middagsbordet dekket med gode retter, som Herren hadde velsignet. Til sist hadde vi et velsignet møte på kne under glede og tårer. Gud være takk! Da vi hadde et stykke vei dit rutebilen stanset, sa vi farvel med de kjære i hjemmet og ga oss i vei. Og rutebilen kom og førte oss til Moberg i Båkerød, som ligger 7 km. i nord fra Kornsjø. De tre pilegrimer var hjertelig velkommen. I fjor da vi var der, lå husfaren J. C. Johansson syk, og flyttet til fredens skjønn hjem, mens vi var i hjemmet. Hans gode hustru Christine er ved godt mot og omringet av Guds herlighet, for Jesus dekker om henne med sin fred og glede. (Salm. 5: 12—13, og 4: 8—9.) Amen.

I ca. 32 år har dette hjem vært et «Betania» for oss. Gud velsigner

slike hjem. (Matt. 10: 12—13, Salm. 24: 3—5).

Sverige grenser inntil Båkerød og mange kjære venner fra Sverige kom til møtet, som var bestemt på Moberg. Flere hadde lang vei, ja, innpå 2 timers marsj ca. 1 mil. De deltok med oss i sang og bønn og vitnesbyrd. Et underbart møte under gledestårer gav Herren oss. Min unge kjære bror Josef Iversen sang og spilte på sitt piano-trekkspill, så det ljomet i hele huset. Og deretter talte han til folket med stor frimodighet og ble til stor velsignelse i blant oss. Alle var begeistret for hans sang, musikk og tale, og han fikk en god inngang. Fhv. tollbetjent Jonhassen på svenske siden, som vi har kjent i flere år, leide det svenske skolehus til vårt møte. Dette satte vi stor pris på. Herren vel-signe ham for det.

Herren ga oss en opplatt dør i ordet også der. Enkefru Ida Edvins-son på 80 år kom smilende til møtet den lange vei. Jeg måtte hatt ca. 2 timers marsj innen jeg hadde nådd hennes hjem. Gud være takk for en slik styrke og iver — —!!

Hennes søster Alma Andersson er litt yngre, også hun har gått den lange vei i mange år. En ilddøpt søster med hjertet i brand, hun vitnet under tårer i møtene. Atter hadde vi møte på Svarverud (Sverige).

Fru Elin gjorde sitt beste for oss og bevertet alle sammen etter møtet. Søster Elin er en Kristi brud. (Joh. 3: 23).

Det var så meget å referere fra denne reise, men nu setter vi punktum.

En kjær hilsen fra oss alle tre, til våre venner på svenske og norske siden med Rom. 12, som er de helliges program.

Fred over Guds Israel!

O. Karlson, «Fredensborg».

Til Finnmark.

April 1946.

Klkort ved Trygve Gundersen, Mandal, nr. 889, 891, 892, 900	kr. 85.00
Nr. 143 fra Skien	» 25.00
Elna Berg, Skjeberg	» 8.00
Emmy Mathisen	» 5.00
Bodil Berger, Onsjø	» 25.00
Daniel Slangvold, Moss	» 25.00
Reidun Marthinsen, Moss	» 25.00
Olaf Ryan, Greåker	» 50.00
E. Olsen, Alnabru	» 15.00

Odd Bunes, Siki	» 50.00	A. Aadnesen, Kr.sand S.	» 25.00
Nr. 137 fra Larvik	» 25.00	Ved Jacob Ohldeick, Grimstad nr. 167, 170, 176, 177, 178, 183, 184	» 152.00
Alfred Antonsen, Stavanger	» 50.00	Fr. Solli Nilsen, Oslo	» 25.00
Nr. 242, Stavanger	» 25.00	Ludvig Olsen, Moss	» 10.00
O. Guldbrandsen, Enebakneset	» 15.00	Ved Mikal B. Nesset, Espeland nr. 292, 298, 1315	» 64.00
Nr. 1450, 1466, 1476 fra Oslo	» 75.00	Ved H. Høyum, Vollen i Asker, nr. 524, 525, 537, 545	» 80.00
Nr. 75 og 78 fra Holmsbo	» 45.00	Klkort Brud Hogstad	» 50.00
Nr. 37 fra Sætre i Hurum	» 10.00	Fru Myreng, Drammen	» 50.00
Nr. 474 fra Fredrikstad	» 16.00	A. Larsen, Bergen	» 25.00
Kristine Kristensen, Vedavåg	» 25.00	Sigurd Damsgård, Kleppe	» 29.00
Fru Samuelsen, Hurum	» 25.00	Ase Pedersen, Voll, Jæren	» 50.00
Leif Marthinsen, Moss	» 50.00	Anna og N. Pedersen, Voll, Jæren	» 50.00
Reidun Engen, Oslo	» 25.00	Ved Karsten Ebbestad, Svelvik nr. 79, 81, 83, 84, 86, 88, 89	» 179.00
Hjalmar Sørli, Hurum	» 25.00	Kristine Teigen, Klokkerstua	» 11.00
F. Kleppe, Bergen	» 25.00	Ved Andreas Ludvigsen, Østby, Viksfjord nr. 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 138, 139	» 250.00
Klkort Haukeland s.skole ved B. Greve	» 25.00	Ved A. Robinson, nr. 156, 362, 1405, 1410, 1416, 1418, 1445, 1447, 1449, 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1470, 1472, 1477, 1478, 1479, 1480, 1481, 1482	» 569.00
Hildur Wimmelvik, Haukeland	» 25.00	Uten kort	» 27.00
Ragna Pettersen, Vollen i Asker	» 20.00	Ved Ivald Myreng nr. 1517, 1518, 1529, 1532, 1542, 1543, 1544, 1545, 1547, 1548, 1549, 1550	» 270.00
Sigrd Ellefsen, Drammen	» 21.00	Gerda Olsen, Eydehamn	» 25.00
Svanhild Nordbakken, Enebakkn.	» 14.00	Gave fra Trygve Pedersen, Bø i Vesterålen	» 50.00
Hilda Lybæk, Enebakneset	» 25.00	Do. f. Georg Andersen, Drammen	» 32.00
Nelly Ødeby, Enebakneset	» 11.00	Do. fra O. Bysveen, Gol	» 10.00
Astrid Schie, Spydeberg	» 50.00	Do. fra Birgit Glomsrud, Gol	» 10.00
Nr. 1475, Oslo	» 25.00	Do. fra Anne Olsgård	» 10.00
Ved Lauritz Sævik, Vedavåg nr. 286, 287, 288, 289	» 82.00	Offer fra De Frie Venner, Y. Enebak	» 100.00
Vidar Olsen, Fredrikstad	» 16.00	Innkomet ved Ågoth Breimoen, S. Kvinna	» 320.00
B. Gill, Kr.sand S.	» 11.00		
I. F. Stavanger	» 37.00		
Nr. 536, Vollen i Asker	» 10.00	Tidligere innkommet	kr. 5 935.00
W. Hervig, Oslo	» 25.00		kr. 22 443.14
Nr. 466, Moss	» 20.00	Tilsammen	kr. 28 378.14
Nr. 98, Holmsbo	» 17.00		
Marit Mjøen, Vollen i Asker	» 25.00		
Einar Sjøvoll do. do.	» 28.00		
Martha Sundby, Dilling	» 14.00		
Anna Bråthen, do. do.	» 10.00		
Ved Julie Walle, Fr.stad nr. 479, 480, 481, 482	» 100.00		
Ba. Kristensen, Skien	» 25.00		
G. Berge, Kr.sand S nr. 192, 196, 197	» 65.00		
Thorborg Kjellsen, Stavanger	» 35.00		
Nr. 240 og 256 Stavanger	» 36.00		
Ved O. Ottesen, Stavanger nr. 154, 217,, 218, 224, 225,, 227, 232, 233, 235, 236, 237, 239, 243, 244, 247, 248, 249, 250, 252, 259, 261, 266, 268, 270, 271, 275, 278, 279	» 700.00		
Klkort Ernst Magnussen, Fr.stad	» 25.00		
Arne Eriksen, Haukeland	» 25.00		
Fru Myreng, Drammen	» 50.00		
Olaf Kristensen, Vedavåg	» 25.00		
Ved Simen Eriksen, Kniple, Fr.-stad nr. 442, 445, 447, 449, 478	» 82.00		
Nr. 168, Grimstad	» 8.00		
Johan Nilsen, Vedavåg	» 75.00		
B. Lauritzen, Moss	» 25.00		
Erling Haugen, Hurum	» 10.00		
Ved Alf Abrahamsen, Sætre i Hurum nr. 1, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 17, 19, 20, 23, 24, 25, 26, 29, 31, 32, 34, 35, 38, 39, 40, 49, 51, 52, 54, 55, 56, 59	» 543.00		
Lars Lervik, Saltnes	» 10.00		
Ragna Dyrstad, Stavanger	» 17.00		
Lilly Nygård, Kr.sand S	» 25.00		
Johan Antonsen, Solbergmoen	» 12.00		
Fra s.skolen, Skostredet 17, Bergen ved R. Dahl, nr. 1353, 1354, 1355, 1356, 1369, 1371, 1372, 1374, 1379, 1394, 1395, 1396, 1397, 1399	» 259.00		
Elinor Sørensen, Vollen i Asker	» 50.00		

Kasserer H. Kalmo.

Solbakken 28, Drammen.

Krigstjenestevegrer blir dekorert.

For en tid siden tildelte president Truman en ung mann Amerikas nest høyeste utmerkelse for tapperhet, — og motageren var en av de «vegrere» som av religiøse samvit-tighetsgrunner ikke kunne bære vå-påpen. Mannen hadde gått med på å tjene i hæren dersom han fikk bære bare livreddende midler, me-disin, førstehjelpsartikler m. m. Han hadde vist slik tapperhet og mot under stadig arbeid i det far-lige «ingenmannsland» at han var funnet verdig til den høye utmer-kelse.